

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 77

Presidència **de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí**

Sessió celebrada dia 27 de maig del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 425/13, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ampliació dels pressuposts de l'EPRTVIB (I). (**Ajornada**). 1642

2) RGE núm. 426/134, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ampliació dels pressuposts de l'EPRTVIB (II). (**Ajornada**). 1642

II. Elaboració del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars. 1642

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes a tots. En primer lloc demanaria si es produeixen substitucions, que crec que sí.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sr. President, Marc Pons substitueix Antoni Diéguez.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Nel Martí substitueix Gabriel Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

I no n'hi ha cap altra per aquest costat.

I.1) Pregunta RGE núm. 425/13, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ampliació dels pressuposts de l'EPRTVIB (I).

I.2) Pregunta RGE núm. 426/134, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ampliació dels pressuposts de l'EPRTVIB (II).

Idò començarem, i primer he de dir que, atès l'escrit RGE núm. 5947/14, presentat el dia d'avui pel Govern de les Illes Balears mitjançant el qual es comunica que el Sr. José Vicente Marí Bosó, conseller d'Hisenda i Pressuposts, no podrà assistir a la sessió d'avui per motius degudament justificats, concretament viatge oficial a Madrid, els proposo, d'acord amb l'article 73.2 del Reglament del Parlament, l'alteració de l'ordre del dia d'avui en el sentit d'ajornar el debat de les preguntes RGE núm. 425 i 426/14 per a una propera sessió de la comissió.

Per tant puc entendre aprovada per assentiment aquesta alteració de l'ordre del dia d'avui o l'hem de sotmetre a votació?

Molt bé.

II. Elaboració del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

Idò passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix a dictaminar el Projecte de llei RGE núm. 2640/14, de sistema de finançament definitiu de consells insulars.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 4573, 574, 575, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88 i 4589/14, té la paraula l'Hble. Sr. Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, al llarg d'aquest mes i mig hem tingut oportunitat de debatre en més d'una ocasió sobre el finançament dels consells insulars, i d'una manera concreta sobre aquesta proposta que el Govern ens ha fet de llei definitiva de finançament dels consells insulars.

Vam tenir l'oportunitat d'interpel·lar el Govern fa poc més d'un mes. Aquella interpel·lació que vam plantejar el Grup Socialista va acabar amb una moció, on fèiem propostes molt concretes. Va venir després, la setmana següent, ja l'esmena a la totalitat, i en cada un d'aquests debats proposats o plantejats hi ha hagut sempre un plantejament coherent per part del Grup Socialista sobre la proposta que des del Govern de les Illes Balears i amb el suport del Partit Popular s'ha plantejat.

Hem de dir que aquesta coherència que hem mantingut no s'ha vist recompensada en cap moment per part de..., no s'ha vist recompensada quant a allò que ha suposat l'atenció per part del Partit Popular quant a allò que poguessin ser espais de trobada o d'acceptació de qüestions que a nosaltres ens semblaven fonamentals. I de fet les esmenes que ara passaré i sobre les quals en certa manera faré algunes reflexions recullen l'esperit que hem manifestat en el debat de ponència, insistim, debat de l'esmena a la totalitat, i també a la interpel·lació i a la moció.

No hi ha hagut acord fins ara, per tant no som gaire optimistes, no esperam que el Govern o que el Partit Popular fii moure's del lloc, i molt més quan hem vist que la tramitació amb la qual s'ha desenvolupat aquesta llei ha estat una tramitació en què els terminis s'han escurçat al màxim i per tant no hi ha hagut cap tipus d'intenció de cercar espais realment de diàleg.

I aquesta és una primera reflexió que voldríem fer: tenim uns acords presos amb l'actual llei de finançament, la 2/2012, que va sortir amb una certa complexitat de totes les forces polítiques i que en el moment en què aquesta llei sigui aprovada, la setmana que ve o en tot cas quan el Parlament així ho decideixi, suposarà la ruptura d'aquest acord, d'aquest acord entre forces polítiques que dinamitarà, per tant, en certa manera, la solidesa i l'estabilitat que en matèria d'arquitectura institucional fins ara havia imperat sobre com havien d'anar creixent, consolidant-se i formant-se els consells insulars. Faig aquesta primera reflexió perquè no és banal per al Partit Socialista, i la vull reiterar ara i la reiteraré en més ocasions. Açò hauria d'haver estat un acord de totes les forces polítiques i malauradament no serà així.

La segona qüestió a la qual crec que també és fonamental fer una referència és que aquesta llei de finançament consolida les retallades que al llarg d'aquesta legislatura el Govern de les Illes Balears ha plantejat a tots els consells insulars. No és que els les hagi plantejat, no, és que per la via bàsicament de la Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma ha anat retallant any rere any aportacions als diferents consells insulars, i aquesta llei el que fa ara és recollir aquestes retallades, les normalitza,

les substantivitzava, i per tant els donava, sí, una certa solidesa, i per tant els espais de menors recursos econòmics que els consells deixaran de tenir. Els faig un recordatori: cada any la Llei de pressuposts ha decidit congelar l'IPC, l'actualització de l'aportació que el Govern feia als diferents consells insulars, que la Llei 2/2012 estableix que s'haurà d'actualitzar via IPC. Açò no ha estat així durant tres anys i per tant ha suposat una pèrdua de més d'11 milions d'euros d'aportació del Govern als consells insulars.

Aquesta legislatura també s'han reduït les bestretes, críticades durament pel Partit Popular, que sempre les han mantingudes, que les ha aprovades, però amb quanties molt menors, i per tant açò també suposa retallades en els seus efectes, una pèrdua anual d'11,5 milions d'euros més cada any per als consells insulars, manco, com a conseqüència d'aquesta decisió fixada també en els pressuposts generals de la comunitat autònoma. I també, no per via de pressuposts sinó a través dels convenis, han decidit retallar els convenis de carreteres un 45%, el que representa 14,5 milions d'euros menys per als consells insulars cada any.

Si sumam tot açò, si sumam tot açò, si suméssim el que arribava per bestretes, 46,5 milions d'euros, l'actualització de l'IPC 11 milions d'euros, (...) en conveni de carreteres 14,5..., estam en 71 milions d'euros que el Govern decideix compensar només amb prop de 30 milions, i per tant es consolida una retallada, davallam el llistó, el punt de partida amb aquesta nova llei en prop de..., sí, en més de 40 milions d'euros. I crec que d'açò també n'hem de ser molt conscients, i des del Partit Socialista hem fet tota una sèrie de propostes que anaven encaminades a garantir precisament, a garantir precisament, les aportacions d'aquestes mateixes quantitats.

Hem també tingut l'oportunitat de posar de manifest, i aquesta és la tercera qüestió que voldria remarcar, que no ens basta que el Govern decideixi assumir amb la seva paraula i garantir el no retornament de les bestretes que fins ara s'han aportat als consells insulars. Aquest compromís de paraula, fins i tot establert en plenari amb alguna proposició no de llei, hauria de ser una realitat amb aquesta legislació i amb aquesta nova llei, perquè si no és així queda senzillament en laire, i en funció de la voluntat del nou conseller d'Hisenda que hi pugui haver més endavant, el fet de decidir si s'acaben retornant, que no s'hagin de retornar aquestes bestretes, i nosaltres per suposat volem que no es retornin, com també ho ha manifestat el Partit Popular, al qual hem sentit dir "no volem que es retornin les bestretes" però que després resulta que quan arriba el moment d'establir-ho per llei diuen que açò no és una qüestió que es pugui tractar.

I nosaltres ho voldríem, voldríem que açò quedés també perfectament recollit. Com també havíem fet propostes que en certa manera permetin que les millores del finançament autonòmic que la comunitat autònoma ha tingut com a conseqüència d'un millor finançament, fruit del sistema de finançament del 2009, i que ha representat -discutíem si eren 500 milions d'euros o si eren manco però que el Govern ha reconegut que vénen més diners- que una part d'aquests també repercutissin en els consells insulars perquè els consells insulars gestionen competències que són de la comunitat autònoma que no gestiona el Govern de les Illes Balears, i per tant si arriben més recursos per gestionar competències de la comunitat té tota

la lògica que una part d'aquests anessin als consells. I aquí també hi ha bestretes en aquest sentit. És més, el Partit Popular defensar que a partir d'ara, a partir d'ara, les millores del finançament puguin repercutir sobre els consells insulars, quan si és així, amb aquest mateix argument, li hauríem de demanar que també tingués la capacitat de reconèixer les millores que s'han produït en aquests dotze darrers anys.

La cinquena qüestió és senzillament que demanàvem que el Govern aportés una major transparència i objectivitat en el repartiment dels fons entre les illes, i ho hem dit qualque vegada. He explicat abans que tots els consells hi perden, perquè hi ha 40 milions d'euros menys per repartir; però és que a més a més resulta que hi ha alguns consells que hi perden més que altres, i per tant el forat encara és més gros, i aquí devora hi hauria d'haver hagut un cert acord, un cert consens. No ens val una asseguda de presidents a la conferència..., sí, a la conferència econòmica on van pactar aquesta qüestió, com a únic aval per garantir precisament aquestes retallades.

La sisena, una qüestió més que també ens sembla fonamental, és que hi ha uns consells insulars que en surten especialment malparats, perquè gestionen competències -estic parlant sobretot d'Eivissa i de Menorca- gestionen competències que el Consell de Mallorca no gestiona, i se'ls penalitza precisament per açò. L'exemple dels transports per carretera n'és l'exemple més clar: el Govern de les Illes Balears hi destina a l'illa de Mallorca 67 milions d'euros per moure persones dins Mallorca; 67 milions d'euros, si penséssim només en un 10% haurien de ser més de 6 milions d'euros, i malauradament a dia d'avui són 450.000 els recursos que s'hi destinen. I açò són qüestions que s'haurien de corregir, que ens semblen fonamentals, i també hem presentat esmenes en aquest sentit, en el sentit de corregir les aportacions a les competències no homogènies per tal que aquestes competències -estam parlant de transport terrestre però també hi podríem posar agricultura, ordenació turística-, que algunes d'elles tinguin la capacitat de poder donar uns serveis que tinguin la mateixa qualitat que tenen a la resta de les Illes, i en aquest sentit també hem fet esmenes, com deia abans.

La setena, un setè punt que també ens sembla important, fa referència al calendari de pagament del deute vigent, una qüestió que sembla bàsica, que ja sabem que el Govern diu que pagarà, però quan (...) a la ponència ens ho vam trobar, va resultar ara ja que el Govern pagarà el deute, però dins el deute ja no hi considera les bestretes perquè... Per tant els consells acabaran aquesta legislatura sense que se'ls hagi pagat el deute que se'ls deu i sense que tinguin cap garantia marcada a un calendari de quan els arribaran aquests pagaments. I aquesta és la setena qüestió que també hem posat damunt la taula, com també la preocupació que representa el fet que les competències en matèria de dependència deixin de ser gestionades pels consells insulars perquè els recursos acabin dins una bossa general d'un consorci que en aquests moments està a mig construir, i que per tant d'aquí ja s'extreu una part d'aquests recursos.

Ens preocupen aquestes qüestions, i per açò mateix el que hem fet des del Grup Socialista ha estat presentar esmenes en aquest sentit. Hem presentat només aquestes? No, n'hi ha algunes més. Tenim problemes estructurals que vénen de fa molts d'anys, com són els pocs recursos que el Consell d'Eivissa rep per poder gestionar l'Hospital de Cas Serres, i que amb aquesta llei de finançament dels consells el que no té cap sentit és que no es resolgui aquesta qüestió; o que no es plantegi de ver un calendari de feina que pugui permetre de manera bilateral tancar un acord de finançament suficient entre el Consell d'Eivissa i el Govern de les Illes Balears per tal que hi hagi els recursos mínims que facin possible la correcta gestió de l'Hospital de Cas Serres.

Com també sabem els problemes derivats del transport de residus de Formentera a Eivissa, i que de ben segur crec que la diputada per Formentera tindrà oportunitat de poder explicar aquesta realitat, i que en qualsevol cas li donarem suport en aquest sentit.

I aquestes són les línies principals d'una proposta que avui posam damunt la taula, que ens hauria agradat que en ponència haguéssim pogut comptar amb el suport del Partit Popular, que malauradament no ha estat així, però que en qualsevol cas continuarem defensant perquè creim que és la millor opció per continuar construint i enfortint la nostra comunitat autònoma, fer-ho a través dels consells insulars.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. I per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, les esmenes 4474, 4478, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 4514, 4494, 95, 96, 97, 98, 4500, 4499, 4502, 503, 503, 504, 505, 4475, 76 i 4477/14 té la paraula l'Hble. Sr. Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, no detallaré, perquè tampoc no tindria temps, cada una de les esmenes. Sí que vull explicar el plantejament general d'aquestes esmenes, que el que pretenien era proposar un sistema de finançament diferent del que s'ha tramitat com a projecte de llei, i sí que em centraré en algunes d'elles per continuar defensant la seva validesa.

Ens demanàvem, quan plantejàvem les esmenes que havíem de fer a aquest projecte de llei, què hauria de complir un sistema de finançament de consells insulars per ser un bon sistema de finançament, i ho resumiríem en tres coses: en primer lloc, que ha de complir la llei, la llei, l'Estatut d'Autonomia i la Llei de consells, la llei que preveu i que estableix que els consells insulars, dins aquest nou estatut revisat el 2007, seran els autèntics governs de cada una de les Illes, i per ser govern a cada una de les Illes cal allò que han reclamat durant tot el procés democràtic, autogovern, açò és suficiència, açò és autonomia financera, açò és corresponsabilitat fiscal.

En segon lloc també era necessari per tenir un bon sistema de finançament que aquest tengués el suport d'una majoria àmplia, més que allò que solem anomenar com majoria suficient; no, una majoria àmplia que donés estabilitat, permanència, seguretat als consells insulars, i aquesta majoria d'estabilitat no s'ha aconseguit ni aquí al Parlament, almenys per ara, ni al Consell d'Eivissa, ni al Consell de Menorca, i als consells, els destinataris, els protagonistes de la llei que avui debatem, no s'ha aconseguit, com deia, aquesta majoria d'estabilitat perquè ni tan sols no s'ha debatut ni s'ha votat. No s'ha debatut com un punt de l'ordre del dia, aquest projecte de llei que tenim avui damunt la taula no s'ha debatut ni s'ha votat. El projecte que avui s'aprovarà o el dictamen que avui s'aprovarà no s'ha proposat com a proposta perquè els consells en plenari el puguin debatre i validar.

Han pogut presentar, em deman, esmenes els consellers de l'oposició o els consellers dels consells insulars, de cada un d'ells? No, no ho han pogut fer. És cert que l'Estatut contempla que serà el Consell Financer Interinsular el marc per al debat i l'anàlisi de la Llei de finançament dels consells, i l'estableix així com a garantia mínima de participació dels consells insulars, però enlloc es menysprea o s'elimina la possibilitat d'aquesta validació a què em referia abans, que s'ha fet servir, per cert, sempre, sempre fins a dia d'avui, en tot allò que afecta normes diguem estructurals, més fonamentals de les institucions insulars, com són per exemple la Llei de consells insulars, per a la qual l'Estatut actualitzat el 2007 demana una majoria de dos terços, o la Llei del 2002 de finançament. Així es va fer, com deia, el 2002 per a aquesta llei que avui vol ser substituïda per una llei també definitiva en el títol, però jo diria que tal vegada més definitiva en el sentit que no contempla al seu articulat una vigència sinó simplement l'actualització.

I en tercer lloc què hauria de complir un bon sistema de finançament? Sense cap dubte garantir la sostenibilitat i la qualitat d'uns serveis a partir de la gestió dels recursos comuns de la comunitat autònoma, una gestió que ha de ser solidària, que ha de ser equitativa, que ha de ser respectuosa amb l'autonomia política, l'autonomia financera dels consells.

Des del nostre punt de vista no compleix tot açò, no compleix la Llei Orgànica de l'Estatut amb l'esperit que els consells siguin governs, autèntics governs a cadascuna de les illes, no compleix amb el necessari acord que doni estabilitat i durabilitat al sistema de finançament, no compleix tampoc amb la sostenibilitat dels serveis i crec que perjudica una idea que és clau, que és que aquesta comunitat autònoma, no unida per un sentiment, almenys ho fos per allò que deim comunitat d'interessos, d'interessos compartits entre totes les illes i que donen sentit al que és l'aquesta comunitat autònoma.

No puc entrar, crec que tampoc no és el moment, en les qüestions numèriques, però sí que utilitzaré o agafaré un dels casos, i en aquest cas ja que els tres portaveus són menorquins agafaré el cas de Menorca, però és extensible a la resta d'illes, per demostrar aquestes debilitats del projecte de llei que avui tramitam.

Amb aquest nou sistema de finançament Menorca, però com dic podríem aplicar-ho a Eivissa, alguns dels punts, i d'altres a Mallorca i a Formentera, Menorca rebrà amb el nou sistema de finançament quasi 3 milions d'euros menys en concepte de serveis comuns, d'allò que deim competències homogènies, crec que no s'han de mesclar, no seria just. Menorca amb el nou sistema de finançament rebrà menys recursos que al 2012. El 2012 va rebre per a les competències homogènies 25.697.450, almenys així s'estableix com a base, com a any base, i va rebre també, tot i que no es vulguin contemplar dins l'any base 3 milions d'euros en concepte de bestreta, que fan un total de 28.700.000 euros.

Al 2014, mirant els nombres que el Govern ens ha facilitat, per tant, sense fer cap interpretació ni cap càlcul nou, rebrà 25.847.615 euros, la diferència és per tant de 2.849.835 euros, així de clar i així de net, no hi ha cap dubte, una altra cosa és que algú vulgui maquillar els nombres dient "però les competències d'homogènies s'ha incrementat", no, no, competències homogènies, serveis comuns, compartits, que tots els serveis insulars gestionen i que es financen a través del mateix articulat, la mateixa fórmula, el mateix sistema.

No contemplar les bestretes, ja s'ha dit, fa que l'any base 2012 sigui un any base irreal, una mala fotografia d'aquell any, que el mateix govern -s'ha de dir- havia inclòs en la llei de pressuposts de la CAIB, malgrat que no fos la millor manera d'introduir aquests 3 milions o de fer aquesta aportació. No ho discutirem, de fet ja ho hem manifestat reiterades vegades, el cert emperò és que sí es contemplaven a la llei de pressuposts de la CAIB el 2012 i a més a través d'un pressupost impositat per un govern del Partit Popular.

Nosaltres entenem que açò és una estafa, estafa en el sentit que és enganar, desvirtuar l'any base de referència per al finançament i per tant, perjudica el conjunt de les Illes i en aquest cas concret les xifres que he donat de Menorca.

En segon lloc, un altre dèficit també numèricament expressat amb les xifres que afecten l'illa de Menorca, diria que amb el nou sistema Menorca rep menys ara, com deia abans, però rebrà menys en el futur. M'agradaria saber si algú ha fet les previsions, les prospeccions per als anys venidors perquè algú tal vegada se sorprendria.

Les noves fórmules de redistribució dels recursos, les noves fórmules -per dir-ho d'alguna manera- atorguen menys pes a dues variables, costos fixos i doble insularitat. Per açò Menorca al 2012, dels 208 milions de massa homogènia, rebia 25.700.000 euros i ara al 2014 amb les noves fórmules rebrà 22.300.000, o sigui 3.340.000 euros menys.

Açò no serà així, efectivament, gràcies a la correcció de la garantia de mínims i al minifinançament amb l'extra del fons de convergència que s'incorpora el 2014 i ens deixaran que al 2014

rebem 28.847.615 euros, però és gràcies a la garantia de mínims.

En qualsevol cas, Menorca és cert que passa de rebre el 12,35% dels recursos previstos destinats als consells al 10,74%. Però l'important -i és el que volia exposar aquí- és una altra cosa i és que a partir d'ara tots els nous recursos, tots els nous recursos del nou fons de convergència que es puguin afegir a partir del 2015, s'afegiran per millorar el finançament mínim fixat el 2014 i ho faran, ho repartiran a través de què?, de les mateixes fórmules, de les fórmules que a Menorca amb el recàlcul li aporten 3.340.000 euros.

Algú pot pensar per tant, de forma lògica, que amb les mateixes fórmules Menorca amb l'evolució, a mesura que el fons de convergència es pugui incrementar, les fórmules aplicades amb aquell fons de convergència donaran menys recursos al futur a Menorca.

En tercer lloc, el tercer dèficit, crec que clau per revalorar aquest nou sistema de finançament, no és bo per al conjunt de la comunitat, per a cadascuna de les illes i en concret per a Menorca, és que no resol el doble sistema de finançament. Ho hem plantejat també en les nostres esmenes. El projecte de llei de nou sistema de finançament dels consells no resol ni evita la doble via de finançament de les competències que són pròpies dels consells insulars.

La situació actual que afecta, per exemple, el transport terrestre o que afectarà previsiblement la promoció turística on la competència a Mallorca és assumida i finançada a través del pressupost del Govern autonòmic, sempre s'ha de dir més flexible i adaptable a nous increments, no... serà el criteri que s'aplicarà al finançament de les mateixes competències pròpies gestionades a través de la llei de finançament dels consells, amb uns recursos més limitats i molt més poc flexibles.

De fet, la realitat és aquesta i per açò sempre posam com a exemple el transport terrestre. Per fer un Palma-Inca en autobús tenim un bitllet senzill que costa 3,25 euros, mentre que per fer la mateixa distància Maó-Ciutadella s'ha de pagar 5,10 euros, algú dirà "bé, depèn de la bona o mala gestió", ho diran així, en aquest cas és el mateix partit qui gestiona el transport terrestre. És una qüestió de gestió o és una qüestió de doble insularitat o és una qüestió de costos fixos? La realitat és aquesta, per fer el Palma-Inca val a dir també que el ciutadà té cinc vegades més freqüències que qui vol fer un Maó-Ciutadella, sense tenir en compte lògicament altres alternatives de transport que existeixen a Mallorca i no existeixen a Menorca o a Eivissa. Un darrer detall, si miram la franja horària d'un Maó-Ciutadella és de 3 hores menys extensa que la que trobam a Mallorca amb horaris de sortida que a primera hora, si algú vol anar a treballar, el primer autobús que té és el de les 7.45 i per tant, no pot complir en molts de casos la funció social que hauria de tenir com a transport públic.

Ja he dit abans que de les esmenes, que són moltes, sí que em volia referir a tres, alguna de les quals em sembla que, bé, no sé si avui hi haurà debat en concret respecte d'una d'elles o d'alguna d'elles o si no ja es produirà a plenari a través de, si és possible, una transacció o un nou text. Quines són?, una, que vull insistir que ja es va rebutjar, fa referència al fons de convergència, a la possibilitat de consolidació. Nosaltres proposàvem un articulat, però lògicament variable, però sí que tenia com a objectiu introduir la possibilitat i la necessitat que el fons de convergència, amb el ritme que fos, es consolidàs.

Sí... vaig acabant.

La segona fa referència a un aspecte que ja he esmentat, que és la doble via de finançament de les competències pròpies que ha derivat crec que en una discriminació negativa cap a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera respecte dels recursos públics comuns que es destinen a aquell servei.

Finalment, i acab amb aquesta perquè ha estat el motiu d'un text de proposta de transacció, fa referència a l'autonomia i corresponsabilitat fiscal, el text que se'ns va proposar i que hem estudiat i a la qual, en tot cas..., al segon torn explicaré les variacions o les coses que podríem assumir, les coses que no... o que voldríem complementar perquè fos finalment assumida o incorporada al text del projecte de llei.

He de dir -i acab- que s'han incorporat algunes de les esmenes que hem presentat, ens agradaria que algunes d'aquestes que són encara damunt la taula s'incorporessin, però és difícil dins el plantejament global de la llei que pugui tenir el suport del nostre grup i açò no deixa, com crec que hem demostrat, que a través de les esmenes parcials vulguem portar millores a un sistema de finançament que afecta els serveis bàsics de competències pròpies dels consells insulars.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Ara teníem una esmena, la 4472, però era de la Sra. Font i com que... ah, senyor...

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sr. President, únicament fer referència al fet que la Sra. Font, malauradament, per qüestions personals no pot ser en aquesta comissió, m'ha demanat únicament que en faci una referència, que queda defensada en els seus termes, aquesta esmena i únicament que quedi recollida, perquè crec que ja vàrem tenir ocasió en qualsevol cas de poder-la tractar a la ponència, en qualsevol cas queda defensada en els seus propis termes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Camps, té la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament avui tenim el debat en comissió del Projecte de llei

del sistema de finançament definitiu dels consells insulars. Vàrem tenir, com recordava el Sr. Pons, hem tingut diversos debats sobre aquesta qüestió, hem tingut dues sessions de ponència on hem pogut debatre prou les esmenes que els grups de l'oposició havien presentat, i el Partit Popular també ha presentat les seves esmenes, i avui ens toca el debat en comissió.

Hem de recordar una qüestió i és que aquesta llei el que pretén és concretar el finançament d'aquelles competències que estan transferides als consells. És clar, hi ha algunes esmenes que fan referència a competències que no estan transferides als consells insulars i per tant, no són pròpiament de debat a aquesta llei i no formen part, o no haurien de formar part, de la llei com a tal perquè ja dic i repetesc només es refereix o fa referència a les competències transferides als consells insulars.

En aquesta qüestió, m'agradaria fer esment a dues esmenes concretes, una que fa referència a les competències de dependència del Partit Socialista i una altra, precisament l'esmena que ha presentat la diputada no adscrita, sobre el tractament de residus de Formentera, són dues qüestions, són dues competències que no estan transferides als consells insulars i per tant, entenem que no són de competència pròpia d'aquesta llei.

És un projecte de llei que ja arriba a la seva culminació, però que ha duit més de dos anys de feina, han estat dos anys de reunions, de diàleg, de consens, d'acords, de negociacions amb els consells insulars, òbviament en primer lloc, amb entitats..., ha estat un ampli debat sobre quin és el model de finançament que volem per als consells insulars i s'ha arribat a un consens, s'ha arribat a un acord, s'ha arribat a un punt d'equilibri, un punt d'equilibri on tots els consells insulars puguin estar còmodes.

M'agradaria remarcar aquest fet, ho hem fet en altres ocasions, en altres debats, però m'agradaria fer-ho una altra vegada, m'agradaria posar en valor precisament aquest importantíssim acord entre tots els consells insulars, entre... i el Sr. Pons ho recorda també habitualment, entre els presidents dels consells insulars, d'acord, dins el consell interinsular, a les reunions del consell interinsular, però efectivament són acords on tots els consells insulars s'hi senten còmodes, per tant, rompre aquest punt d'equilibri, rompre aquest consens que hi ha hagut entre tots els consells insulars, a nosaltres almenys ens sembla que no és convenient.

Deia el Sr. Pons que no els val aquest acord entre els presidents, bé, és que aquest acord entre presidents és prioritari, és fonamental a l'hora de poder elaborar una llei de finançament de consells insulars. És que a l'anterior legislatura no hi va haver acords entre els presidents dels consells insulars, malgrat que tots eren dels mateixos partits. A l'anterior legislatura també hi va haver un intent i un esforç per arribar a acords per poder fer una llei de finançament definitiva dels consells insulars i no es va aconseguir. Per tant, en aquesta legislatura en què s'ha aconseguit aquest acord, crec que s'ha de posar en valor i s'ha de salvaguardar que aquest acord entre tots els consells insulars sigui... sigui, es mantengui durant la tramitació d'aquesta llei.

Un acord entre els diferents consells insulars que també, i aquesta ha estat sempre la nostra intenció, hem volgut fer extensible a tots els grups polítics de la cambra autonòmica, a tots els partits de l'oposició. Hem intentat consensuar el màxim possible. Hem arribat a alguns punts d'acord i en aquells punts en els quals no hem pogut arribar a un acord, ho hem intentat explicar el millor possible, des del nostre punt de vista, però sempre des de la voluntat d'arribar a acords al màxim possible. Evidentment, hi ha qüestions en què lògicament tenim punts de vista diferents i segurament mai no ens posaríem d'acord en segons quines qüestions, molt bé, però en tot allò en què hem pogut arribar a un acord crec que l'esforç hi ha estat i ho hem pogut aconseguir.

Només unes breus pinzellades per posar de relleu els punts de consens, per exemple, un primer acord i en aquest hem coincidit amb el grup MÉS han estat les esmenes, n'hi ha diverses, que demanaven rebaixar de quatre a dos anys l'actualització periòdica del sistema mitjançant el recàlcul de les variables susceptibles de variació. Crec que ha estat un acord important, és a dir, rebaixam de quatre a dos anys, vull dir que hi haurà una revisió del sistema de finançament cada dos anys, això és un punt important.

Una altra, que és una qüestió més concreta del Consell Insular de Menorca, és la que fa referència a la disposició addicional tercera, disposició que fa referència al finançament del centre de formació Llatzeret de Maó i suposa modificar l'expressió "amb un import màxim de 600.000 euros", canviar-ho per "amb un import de 600.000 euros", també és una esmena que...tant el Grup MÉS com el Partit Popular hi hem coincidit i per tant també ha estat aprovada i ha estat incorporada, les dues, eh?, les dues qüestions han estat incorporades al text del projecte de llei.

Altres qüestions sobre les quals tenim punts de coincidència i m'agradaria ressaltar-les també, punts de coincidència que tal vegada i esperem que ens puguem posar d'acord en la formulació definitiva, en el text definitiu que volem incorporar a la llei, però crec que almenys... com a principis, hi estam absolutament d'acord amb els grups que proposen les esmenes.

Una és l'esmena 4504 del Grup MÉS que consisteix a afegir una disposició addicional titulada Autonomia i corresponsabilitat fiscal. Hem presentat un text alternatiu, entenem que... o els serveis jurídics del Govern entenen que està millor elaborada des del punt de vista jurídic, és més correcta la formulació que presentam com a transacció, però l'esperit, el fons és el mateix, és a dir, el que volem dir, juntament amb el Grup MÉS, idò, és pràcticament el mateix. Es tracta de la possible participació dels consells insulars, fins i tot també d'ajuntaments, en els tributs de la comunitat autònoma. Açò ja està previst a la llei reguladora de les hisendes locals, però ja ens va bé incorporar-ho a la llei i que quedi patent, que quedi reflectida a la llei aquesta qüestió. És evident que res impedeix que en un futur i amb un impost propi de la comunitat autònoma es pugui preveure i regular l'eventual participació dels consells insulars, però consideram, juntament amb el Grup MÉS, que no hi és de més poder incorporar a la llei una referència a aquesta qüestió.

Un altre punt on també estam d'acord és, en el que fa referència a l'esmena del Partit Socialista, la número 4575 i que fa referència a l'article 7.g) de la llei. Entenem que amb l'actual redacció ja queda clar que els convenis en matèria de dependència no estan inclosos dins la massa homogènia de finançament, atès que ja quan parlem de convenis en matèria de serveis socials, com és el cas, aquests no inclouen els convenis de dependència, així ho posa l'Estatut d'Autonomia tant a l'article 30 com a l'article 70, però en tot cas, tot i que legalment queda clar que una cosa són les competències en serveis socials i una altra cosa són les competències en dependència, ja ens va bé aclarir-ho i que quedi fixat a l'article aquesta excepció dels convenis en matèria de dependència, ja ens va bé.

Hem presentat també un text alternatiu, entenen els juristes de la conselleria que està millor redactat que l'esmena original. En qualsevol cas estam oberts a poder-ho parlar i a poder-ho debatre, a fi de poder arribar a un text definitiu que ens convengui a tots.

Una altra qüestió que també entenem que s'ha pogut clarificar durant la tramitació de la llei és el que fa referència a la garantia de mínims. Tal i com queda perfectament reflectit a l'article 12 de la llei, la garantia de mínims està fixada en 240.629.505,72 euros, sense incloure el finançament corresponent a les competències no homogènies. Mai, passi el que passi, els consells no rebran un import inferior a aquesta quantitat, i açò és perquè, i aquí hi havia un poc els dubtes, s'estableix, a la llei queda establert un fons de convergència extraordinari per a l'any 2014, de 32,5 milions d'euros, que s'afegeix al fons interinsular de finançament de serveis. Aquest fons interinsular de finançament era de 178,1 milions, més els 30 milions del fons de compensació interinsular, més els 32,5 milions, açò fan els 240,6 milions d'euros, que és la garantia de mínims que tenen tots els consells insulars. És a dir, més avall d'aquesta quantitat és impossible, per llei, que els consells insulars puguin rebre quantitats inferiors a aquesta. També és important tenir-ho en compte.

És per açò que jo no sé el Sr. Martí, quan parlava de què Menorca rebria menys doblers, si tenia en compte precisament aquest fons de convergència, aquests 32,5 milions. Perquè clar, si afegim als 208 milions els 32,5 milions, la qual cosa suma 240 milions, jo crec que a totes les illes es veuen incrementats els seus recursos de finançament.

I la resta d'esmenes, la resta de propostes no les podem aprovar perquè van en dos sentits, per una banda, suposen una variació dels paràmetres de repartiment i per altra banda, suposen incrementar els imports destinats als consells insulars. Modificar, canviar les fórmules, com suggeria també el Sr. Martí, modificar els paràmetres de repartiment, rompre per tant, l'acord vigent entre tots els consells insulars ens sembla que no és convenient. No és convenient i no és bo una volta hem aconseguit, per primera vegada en molts d'anys, un acord entre tots els consells insulars. Rompre aquest acord, tornar iniciar una negociació de fórmules de repartiment, semblaria dilatar aquesta qüestió en el temps i no ens conduiria a res.

Per tant, tot el que faci referència a modificar paràmetres, a modificar coeficients, a modificar fórmules, des del nostre punt de vista, en absolut ho podem aprovar, perquè ja dic, suposaria rompre aquest consens i aquest acord i pacte que hem tengut amb els consells insulars.

I per altra banda, tot el que faci referència a augmentar els recursos destinats als consells insulars, nosaltres tampoc no ho podem aprovar. I no ho podem aprovar, i ho vaig dir també en ponència, per responsabilitat. Tots sabem què passava els anys anteriors, quan s'aprovaven unes bestretes que després no es podien pagar..., acab molt ràpidament. La quantitat de doblers, aquests 240 milions, fixos, garantia de mínims, aquests 240 milions està assegurat que es pagaran. Tant de bo hi poguéssim posar 40 milions més, o 400 milions més al sistema, però no ho podem fer per responsabilitat.

Jo crec que som davant un bon model de finançament dels consells, som davant un model, n'estic convençut, que tindrà continuïtat en el temps, amb independència de qui governi en un futur. Un model que podrà revisar les variables de repartiment cada dos anys. Un model per tant, dinàmic i adaptable a les variacions que es puguin produir en el futur. Un model que es beneficiarà dels increments d'ingressos que pugui tenir la comunitat autònoma. Un model fruit d'un gran acord entre tots els consells insulars. Jo crec, sincerament ho dic, que aquest model de finançament mereix una oportunitat i mereixeria el vot favorable, o almenys l'abstenció dels partits de l'oposició.

Perquè en el fons, en el fons, l'única gran diferència que tenim entre el Partit Popular i la resta de grups, és una qüestió de doblers, no és una qüestió ni d'estructura, ni de l'essència estructural del propi model. Per tant, jo deman als partits de l'oposició que facin aquesta reflexió, perquè crec que aquest model beneficiarà, beneficia segur a tots els consells insulars, és fruit d'un gran acord i per tant jo crec que mereixeria aquest vot favorable, o almenys una abstenció en positiu dels partits de l'oposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. En torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Pons, té la paraula, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Començaré per les darreres paraules del Sr. Camps, ens demana que reflexionem entorn a la possibilitat aquesta d'acord o no, i ens ve a dir, ho ha dit en aquests termes, només en la part dels doblers no estam d'acord, no hi ha acord respecte d'aquesta llei. Jo li he de recordar al Sr. Camps que açò és la Llei de finançament dels consells, per tant, és la llei dels doblers, és açò el que acordam ara, quants de doblers ha de donar el Govern cada any als consells insulars. I efectivament, no hi ha acord amb els doblers, per tant no hi ha acord amb l'essència de la llei. No hi és, i vostès no han estat disposats a moure's..., molt poquet, ara en rallarem fins on s'han mogut.

Des del Grup Socialista donarem suport a totes les esmenes presentades pel Grup MÉS. És cert que no són coincidents una amb l'altra i es superposen en algunes qüestions, però entrar a filar tan prim seria difícil, en qualsevol cas l'esperit és exactament el mateix i ens aniria perfecte que no acceptin les nostres, però les del Grup MÉS, o a l'inversa. Per tant, des d'aquest plantejament en bloc, ja que les votacions estan plantejades així, donarem suport a totes les esmenes presentades pel Grup MÉS.

Donarem suport també a l'esmena presentada per la Sra. Font, ja n'he fet una reflexió abans, ens sembla que sí és important i en aquest sentit li donarem suport.

I en matèria de dependència, hi ha una transacció que ens ha fet el Partit Popular. Bé, nosaltres seguim amb la mateixa reflexió, la dependència és una competència pròpia dels consells insulars, reconeguda per l'Estatut d'Autonomia, i a la vegada cada any hi ha la gestió amb recursos econòmics, conveniada en els consells insulars. Tremolam perquè ens veim venir la jugada, l'hem anunciada i la denunciem. Quan acabi aquesta legislatura els consells insulars no gestionaran dependència i açò és una passa més, no ho compartim.

En qualsevol cas, vostè ens diu..., a la transacció, la transacció ve a dir el mateix que nosaltres plantejàvem a l'articulat, és cert, però nosaltres presentàvem a més a més una disposició transitòria, se'n recorden? Que vostès no han acceptat i per tant, vostès ens fan una transacció a una part que queda coixa perquè l'altra la votaran en contra. Jo li puc dir, doncs miri, perquè vegi que si tenim bona voluntat, li acceptarem aquesta transacció, no tenim inconvenient, no li votarem a favor com pot comprendre, ens abstenem senzillament i no votarem a favor senzillament perquè no ens accepten el pes gros que és a la disposició transitòria amb una esmena que hem presentat i que no ens han acceptat, la qual definia com havien de ser aquests convenis en matèria de dependència.

Per tant, feim en qualsevol cas aquesta qüestió, que se sumen i jo també hi voldria fer una referència, se sumen a aquesta idea de què algunes esmenes s'han acceptat..., sí en qüestions com quines?, l'actualització dels 4 als 2 anys, la qüestió del Llatzaret. Però si anam al símil que ja vam tenir en el debat de plenari de la caixa de bombons, vostès ens han retocat precisament la caixa, però no estan disposats a incloure no cap bombó més, ni un sol pinyó d'un bombó més. I aquesta és la realitat i si és una Llei de finançament dels consells insulars, on rallam de doblers o de bombons i no es volen moure ni un mil·límetre, ho hem de lamentar, però votarem en contra de tot l'articulat, al qual nosaltres hi hem presentat esmenes perquè, insistim, no és aquest el model que nosaltres presentem.

I s'excusa el Sr. Camps i ens diu que açò és un acord de consells insulars, i jo li torn dir, no és cert, és un acord..., no és ni tan sols un acord de governs insulars, és un acord de presidents, ni els governs insulars han acceptat açò, no ja l'oposició, ni els governs insulars. Únicament els seus presidents, com? Tancats dins una habitació. Hi feia referència el Sr. Camps i ens deia: és que han estat dos anys de molta feina, de molts d'esforços; i jo li he de dir que aquesta feina i aquests esforços, aquests dos anys han estat també dos anys de silenci, de foscor, perquè ningú no n'ha sabut absolutament res. A qualsevol pregunta de l'oposició el silenci era permanent per part del Govern. No han explicat res, han vingut un dia amb un acord tancat, no dels consells, no dels governs insulars, només dels seus presidents. I ens diuen que açò està firmat amb sang i no es pot moure per res. Quan ja estava tot decidit entre ells, dins una habitació fosca, pensant únicament en els seus interessos.

I aplaudeix el Sr. Camps que dins aquesta habitació fosca s'hagi tancat un acord i que en aquesta hagin fet el que a la legislatura passada no vam ser capaços de fer. Jo li diré Sr. Camps, sap què va passar la passada legislatura? Que hi va haver presidents que no van acceptar de cap de les maneres plantejaments com els que el Sr. Serra o el Sr. Tadeo han dit que sí. No vam estar disposats en cap moment a acceptar retallades que el Sr. Tadeo i el Sr. Serra han acceptat. No vam estar en cap moment disposats a acceptar, i per açò vam dir que no, a fer plantejaments que no resolguessin el problema del transport terrestre. Per tant, no n'hi va haver d'acord i aquesta vegada tampoc no n'hi ha hagut, aquesta vegada el que hi ha hagut ha estat una claudicació.

Aquesta és la realitat i l'hem d'explicar, i hauríem volgut fer fronts comuns, sí, fronts comuns de diputats menorquins, eivissencs, i reclamar qüestions essencials, que vostès ni han donat peu que açò pogués ser possible, i ho lamentam, ho lamentam moltíssim, perquè ens sembla que aquest no és ni pot ser en cap cas el camí.

En qualsevol cas nosaltres ens reiteram en la mateixa idea, avui es romp un acord, ara es romp un acord amb el dictamen d'aquesta comissió quan arribem a les votacions. I la setmana que ve es consolidarà, ho lamentam moltíssim. No es resolen les bestretes, no es resol el pagament del deute, no es resolen les retallades que s'han produït, no es resol el dèficit estructural de Cas Serres, no es resol el transport de residus a Formentera. I amb realitats com aquestes, quan és una Llei de finançament i de recursos econòmics, nosaltres malauradament insistim, no podem dir que sí. I per tant, tindran el nostre rebuig. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Martí, té la paraula també per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Jo abans de res m'agradaria aclarir, perquè em sembla important i de ver ho dic, un tema de xifres. Perquè, de ver que no tendria cap problema a reconèixer si hi ha alguna cosa que s'interpreta malament i ho hem d'assumir, però les xifres són les xifres, i jo veig que les xifres no són bones,

sobretot per als consells de Formentera, Eivissa i Menorca. Però jo insistiré en les xifres de Menorca.

A més, jo crec que els quadres que teníem són els mateixos que ens va donar el Govern. Per tant, és una llàstima, no els he portat aquí, però és tan senzill com açò. M'agradaria que es constatés en el quadre que l'any base 2012, Menorca, va rebre de massa homogènia, és constatable, és que no he de fer cap càlcul, 25.697.450, el que diu allà. I el finançament que rebrà el 2014, després d'aplicar la garantia de mínims i el fons de convergència de 32,5 milions, després de tot açò, és de 25.847.615; 150.000 euros més, ja ho he dit diverses vegades. I només 150.000 euros? Clar, amb quina trampa? I per què dic jo quasi 3 milions? D'on trec jo els 3 milions? Home, amb una diferència, insistesc, base 25 milions, 2014, 25 milions, la diferència 150.000, però açò sí, el 2012 l'any base no té els 3 milions d'euros de bestreta.

Si els hi posam, que els va rebre, estan prevists a la llei, que forma part de la fotografia del 2012, el que va rebre el Consell de Menorca el 2012 van ser 28.700.000 i el 2014 rebrà 25.847.000, és a dir, quasi 3 milions d'euros menys, en massa homogènia. És que no fa falta..., no parl aquí de les fórmules del pes que tindrà el cost afegit, no, no, tan senzill com açò. I a mi em preocupa i em preocupa especialment per a Menorca, perquè la diferència afecta Eivissa i afecta Formentera, però amb una quantia menor, però a Menorca és que és absolutament preocupant.

Aclarit açò, però, m'agradaria anar a les dues esmenes que em sembla que encara..., bé, votarem, i jo no sé si hi haurà cap possibilitat de transacció, no sé si avui o en el debat de la setmana que ve a plenari. Una fa referència efectivament a l'esmena que nosaltres vam presentar, l'esmena RGE núm. 4504, referida a la disposició addicional d'autonomia i corresponsabilitat fiscal, a la qual efectivament, el Grup Popular va presentar una proposta, un nou text per transaccionar, i nosaltres l'hem analitzat, ho esmentava a la primera intervenció, i modificaríem, ens agradaria continuar treballant aquesta possibilitat de transacció.

Nosaltres hem preparat un nou text, que jo també puc facilitar ara, en tot cas el llegiré perquè quedi constància en el *Diari de Sessions*, el qual agafa com a punt de partida el mateix text que ens va donar el Govern, el llegiré, diu: "D'acord amb els principis d'autonomia financera, suficiència dels recursos, equitat i responsabilitat fiscal, -i aquesta modificació només té a veure per copiar literalment el que diu l'article, no té més intenció-, dels consells insulars, als quals fa referència l'article 137 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i en el marc del qual preveu la legislació estatal aplicar la matèria d'hisendes locals, -i ara ve el canvi-, els consells insulars, en exercici del principi de corresponsabilitat fiscal, podran participar, a petició pròpia, en la recaptació, gestió i regulació dels tributs de la comunitat autònoma, a través de la cessió parcial o total d'aquests, en la quantia i la forma que s'estableixi".

D'aquest primer paràgraf, on és l'accent, la diferència respecte de l'anterior? L'anterior posava, insistia en tributs propis, nosaltres hem llevat la referència a "propis" perquè entenem que es pot anar més enllà. Jo, lògicament, he hagut de fer les consultes per veure si açò era possible i avui trobam una realitat que sí seria aplicable a altres tributs. Per exemple, un tribut cedit totalment per l'Estat a la comunitat autònoma, com pot ser l'impost de successions i donacions, on la gestió i la recaptació de l'impost correspon a la comunitat autònoma, no al Govern de les Illes Balears, a la comunitat autònoma, i que també implica la capacitat normativa. Seria aplicable? Nosaltres entenem que sí i per tant, el volem incorporar. Un altre exemple, un impost cedit només parcialment també per l'Estat a la comunitat autònoma, seria l'IRPF, en aquest cas en el 50%, que hi participa en el 50% de la recaptació, també cedeix la capacitat normativa respecte d'aquest percentatge i també afecta la comunitat autònoma i seria possible aquesta participació. Açò no vol dir que s'apliqui, parlem, i jo crec que som conscients en el debat de l'esmena, que obrim una porta, no definim la porta. Per tant, aquesta possibilitat que fos possible.

I el segon paràgraf que també es fonamenta en l'aportació o en la proposta que havia fet el Grup Popular, també la llegiré, el segon paràgraf diu: "En aquests casos, la llei que regula la participació corresponent ha de preveure els efectes que la participació esmentada ha de tenir en l'evolució dinàmica del sistema de finançament dels consells insulars i en concret en el fons de convergència". Nosaltres hi afegiríem, "Aquesta participació dels consells insulars en els tributs de la comunitat autònoma, ha de permetre que el finançament total de cada consell insular variï, en funció de la recaptació que aquest fa del tribut en qüestió, sempre assegurant el finançament mínim establert a l'articulat".

Quin significat té? Si la Llei de finançament estableix una quantitat fixa de transferència i el consell, amb la millora de la recaptació no pot variar aquest total, açò desanimarà efectivament, la capacitat, la gestió d'aquell tribut, sigui només amb la millora de la gestió, sigui amb què recapta més, o sigui que pot modular o canviar els elements reguladors, normatius. La qüestió és que si un consell aconsegueix demanant més esforç als seus ciutadans, més recaptació, açò es vegi traduït en millor finançament, no amb el mateix, perquè aleshores no seria responsabilitat i deixaria sense valor aquest principi. Per tant, jo la deixaria amb possibilitat de tancar en el seu moment. Però seria la nostra variació respecte del text proposat.

També respecte d'una altra esmena de la qual veig que el Grup Popular no ha dit res, però em semblava que havia quedat en una possibilitat de debat o de transaccionar, és la que feia referència a una altra disposició addicional RGE núm. 4502 i es referia precisament a allò que nosaltres hem esmentat com a doble sistema de finançament; és a dir, alguna fórmula per evitar que les millores de finançament evolucionen de forma diferent quan són gestionades les competències pròpies pels consells, o són gestionades les competències pròpies pel Govern, en el cas que no siguin assumides. La deix, jo no sé si es dona per tancada, però també tenia almanco jo aquí apuntat que hi ha havia la possibilitat de tenir-ho en compte.

I ja per acabar, jo només voldria repetir quin és l'esperit de les nostres propostes i coincideix molt amb la que analitzava fa uns dies un conseller, el d'Hisenda, Josep Vicent Marí, en un article publicat a l'*Ara Balears* quan parlava de "Balears a la cruïlla del finançament". Efectivament, Balears a la cruïlla del finançament dels consells insulars. Subscriuria tot el que diu aquí aplicat als consells insulars. Parla per exemple que fins ara hi ha hagut una transferència de competències, una descentralització de competències, però no d'ingressos, textualment, segur que el tenen vostès, per tant, no el puc desvirtuar. Demana participació, descentralització també amb els ingressos. Diu que és necessari fer un principi d'igualtat en l'accés als serveis públics fonamentals, efectivament, a tots els consells insulars aquest principi s'hauria d'establir. I demana que en aquest moment estam a la cruïlla per aclarir aquesta qüestió a través del nou sistema de finançament.

I acaba diu: "volem més autonomia financera, perquè sabem que és necessari disposar dels instruments necessaris per poder modular els ingressos". Efectivament, i açò és el que el nostre grup demana per als consells insulars, autonomia financera, que només existeix si hi ha possibilitat de participació també en la millora del finançament, amb els tributs, amb el que entenem que es diu responsabilitat fiscal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. I en torn de contrarèplica per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Deia el Sr. Pons que es rompia un acord. Miri, jo crec que el que feim avui i el que farem la setmana que ve és precisament donar solució a un acord que s'hauria d'haver produït l'any 2007. La Llei de finançament dels consells insulars del 2002 preveia la seva revisió per a l'any 2007; som a l'any 2014 i avui precisament fem o posam sobre la taula precisament acomplir aquest acord o aquesta llei que alguns van passar quatre anys i no van complir. Per tant, no rompem cap acord, sinó que precisament donam forma a aquest acord, complim precisament amb aquest acord.

El Sr. Martí amb el tema de Menorca. Jo crec que fa un poc de trampa, perquè parla de la massa homogènia, però hem de rallar de tota la massa homogènia i la massa no homogènia. O sigui, les competències del Consell Insular de Menorca tenen un finançament de les seves competències, algunes de les quals són compartides amb la resta de consells insulars i altres no, però el global del finançament del consell insular és major que el que hi havia anteriorment. I açò és incontrovertible, és incontestable.

Dependència. Nosaltres agraïm al Sr. Pons que ens accepti l'esmena..., bé la transacció que li hem presentat sobre l'article 7.g), li ho agraïm. I li recordam una qüestió, les competències de dependència, tot i que el consell insular els considera..., l'Estatut d'Autonomia els considera pròpies dels consells insulars, no estan transferides als consells insulars. I aquesta llei només ralla de les competències que estan transferides als consells insulars, si la competència de dependència no està transferida als consells insulars no és objecte d'aquesta llei, i açò és tan senzill com açò. I per tant, la segona part de la seva esmena o la segona esmena que fa referència a les competències de dependència, no és objecte d'aquesta llei. I per tant, nosaltres entenem que no hauria de ser present en aquesta llei.

Una altra qüestió, modificació de paràmetres, modificació de coeficients. Les propostes, les esmenes que presenten els grups de l'oposició respecte de la modificació de fórmules de paràmetres, té l'acord de tots els consells insulars, perquè clar, és a dir, jo entendria que vostès venguessin amb una proposta de modificar un acord de tots els consells insulars, amb un altre acord de tots els consells insulars; perquè si no ens trobam en una situació que no és convenient en aquests moments i a les alçades de la tramitació d'aquesta llei. Si vostès venguessin amb un altre acord de tots els consells insulars, allà on digui, no, no, és que la fórmula que posam aquí no ens va bé, sinó que és aquesta altra, no els acceptaríem aquesta altra fórmula. Vinguin amb una altra fórmula acceptada per tots els consells insulars. Si no, si no, evidentment, no la podem acceptar.

A aquí m'agradaria destacar una altra qüestió, és a dir, nosaltres hem intentat dialogar també dins els consells insulars. El Sr. Pons feia referència a l'anterior legislatura allà on, com que el Consell Insular de Menorca, entenc, sortia perjudicat amb els primers esborranys que hi devia haver de llei, doncs no ho van acceptar i per tant no es va poder aprovar. Però és que en el Consell Insular de Menorca no se'n va parlar d'açò. Vostès parlen de diàleg..., jo hi era en el Consell Insular de Menorca i no record que debatéssim mai, o que mai el tema de la Llei de finançament dels consells insulars, mai, era un tema que ni va sortir en quatre anys.

En canvi, en aquesta legislatura, i ho vaig recordar en el ple de l'altra vegada, dia 22 de juliol del 2013, a una comissió informativa especial de desenvolupament estatutari, es va tractar el tema de la nova Llei de finançament dels consells insulars i es va demanar explícitament, i a actes hi surt, es va demanar explícitament que tots els grups aportessin propostes, aportessin les seves opinions sobre el primer esborrany que hi havia en aquell moment de la Llei de finançament. Va passar el 2013 i l'aportació que van fer els grups de l'oposició va ser zero, zero. I vostès demanen diàleg i negociació i volen aportar coses, si quan varen tenir l'oportunitat en el Consell Insular de Menorca, no sé els altres consells com ho van fer, però en el cas del de Menorca, precisament, que els vam donar l'oportunitat de poder fer les seves propostes, no en fan fer cap. Per tant, no ens diguin que no hi ha hagut diàleg, ni interès per part del Partit Popular d'arribar a acords i a consensos, el que no hi ha hagut és en absolut cap interès per part dels partits de l'oposició d'arribar a cap acord, perquè ni presentaven propostes.

Mirin, va molt bé que el Sr. Martí ens hagi tret la carta del Sr. José Vicente Marí, conseller d'Hisenda, perquè precisament el que nosaltres volem com a model de finançament autònom, és el que volem com a model de finançament dels consells insulars. Sí, sí, sí. I aquesta llei respecte l'autonomia financera, aquesta llei respecte la corresponsabilitat fiscal, aquesta llei respecte tot el que marca l'Estatut d'Autonomia.

Segurament, segurament, segurament tot és millorable, presentin propostes, però propostes reals, factibles, amb l'acord dels consells insulars i les tindrem en compte.

Repetesc, aquesta llei que avui presentam segur que tindrà vigència més enllà d'aquesta legislatura, segur que serà molt difícil poder arribar a un altre acord entre tots els consells insulars. No tirem enrera un acord entre tots els consells insulars, no el tirem enrera. El Sr. Pons deia que els governs dels consells insulars no havien acceptat aquesta llei...

(Remor de veus)

No, no, supòs que sortirà en acta. El Sr. Pons ha dit que açò era un acord entre presidents a una habitació fosca, a les fosques, supòs que algun llumet hi devia haver, m'imagín, però en qualsevol cas, tots els governs dels consells insulars estan d'acord amb aquesta llei. Digui'm un govern de consell insular que estigui en contra d'aquesta llei?

(Remor de veus)

No, tots, vostè digui'm..., aquí estaria bé que el Sr. Pons ens duqués les declaracions d'un equip de govern que digués, no estam d'acord amb aquesta Llei de finançament dels consells insulars, un, un, que ens en dugui un. No n'hi ha ni un, tots els equips de govern dels consells insulars de totes les Illes Balears, tots els consells insulars estan d'acord amb aquesta llei. I aquest acord i aquest consens crec que s'ha de mantenir, s'ha de respectar i s'ha de potenciar, perquè és un fet que es molt difícil que es produeixi.

I ja per acabar, m'agradaria donar les gràcies molt sinceres tant al conseller José Vicente Marí, per l'esforç que ha fet de consensuar aquesta llei, sé i em consta que ha tingut reunions amb els partits de l'oposició per arribar a acords en aquesta llei. Vull donar també les gràcies i felicitar el director general de Pressuposts, Antoni Costa, per haver col·laborat en les dues sessions de ponència i haver aclarit tots els dubtes que vam tenir. Jo crec que la implicació del Govern, la implicació del Partit Popular perquè es pogués entendre el que el Partit Popular pretén amb aquesta llei, jo crec que ha estat un esforç que crec que açò almenys ha de constar en acta en aquesta sessió d'avui.

Jo crec que açò en certa manera els partits de l'oposició ho haurien de valorar en la seva justa mesura. Jo no dic que votin a favor d'aquesta llei, però jo, i ho torn repetir, jo els demanaria que s'ho pensessin bé i almenys votessin una abstenció en positiu en aquesta llei. Ja he dit i n'estic convençut, que tindrà vigència molt més enllà d'aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Tots tres han estat breus i era com havíem quedat. Abans de passar al torn de votacions, dèiem de fer un petit recés per poder aclarir les postures de cada grup, que pel que es veu no està tot massa clar. Si volen aturam un minutet just.

(Remor de veus)

Bé, doncs hauríem de saber això com està, clar. No, home, però ús haureu de posicionar d'una manera o d'una altra.

No, deis que no?

(Remor de veus)

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò ara passam a les votacions, si volen.

Passam a les votacions com deia. Primer les votacions de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista i en primer lloc tenim l'esmena RGE núm. 4575, amb la transacció proposada pel Grup Parlamentari Popular.

Si és tan amable, Sr. Camps de llegir-nos-la tal com queda.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, quedaria finalment: "sense incloure els convenis corresponents a la matèria relativa a dependència". Substituiria l'esmena presentada pel Partit Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò passam en primer lloc a votar aquesta esmena.

Vots a favor?

Unanimitat.

Seguim idò amb les altres esmenes, que són les RGE núm. 4573, 4574, 4576, 4577, 4578, 4579, 4580, 4581, 4582, 4583, 4584, 4585, 4586, 4587, 4588 i 4589/14.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor, 8 vots en contra i cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, les RGE núm. 4474, 4478, 4479, 4480, 4481, 4482, 4483, 4484, 4485, 4486, 4487, 4488, 4489, 4490, 4491, 4492, 4493, 4514, 4494, 4495, 4496, 4497, 4498, 4500, 4499, 4502, 4503, 4504, 4505, 4475, 4476 i 4477/14.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor, 8 vots en contra i cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació de l'esmena de la Sra. Margalida Font i Aguiló, la RGE núm. 4472.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor, 8 vots en contra i cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Passam a la votació conjunta de les denominacions, articles i disposicions que han estat esmenats. Denominació del títol del projecte, articles 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13, disposicions addicionals primera, segona i tercera, i l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

8 vots a favor, 5 vots en contra i cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

I passam a la votació conjunta de les denominacions, articles i disposicions que no han estat esmenats. Denominació del capítol primer, articles 3 i 6; denominació del capítol segon; denominació de la secció primera; denominació de la secció segona; denominació del capítol tercer, article 14; denominació del capítol quart, article 15; disposició transitòria única; disposició derogatòria única; disposicions finals primera, segona i tercera.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

8 vots a favor, cap vot en contra i 5 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda dictaminat el projecte de Llei RGE núm. 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

Així mateix se'ls recorda que, d'acord amb l'establert a l'article 125 del Reglament de la cambra, dins les 48 hores següents a la data d'acabament del dictamen, en escrit adreçat a la Molt Hble. Sra. Presidenta del Parlament de les Illes Balears, hauran de comunicar els vots particulars i les esmenes que, havent estat defensats i votats en comissió i no incorporats al dictamen, pretenguin defensar en el ple.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.
Bones tardes a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS